

[Poul Sørensen.]

over for den højtærede minister at gentage, at det må være på denne måde, man lægger tingene til rette.

Jeg skal ikke komme ind på den lovgivning, der hidtil har været gennemført af flertalsregeringen. Jeg tænker på tvangslån, skatter og andet, som i allerhøjeste grad har medvirket til, at den normale investering i samfundet er blevet forringet, således at vi står med den store byrde, som arbejdsløsheden er for samfundet, og først og fremmest med den store ulykke, som det er for de arbejdsløse ikke at have beskæftigelse. Derfor vil jeg henvende den højtærede ministers og regeringens opmærksomhed på vore råd og de synspunkter, vi på disse områder har fremsat. Jeg har lagt mærke til, at den højtærede minister har svaret usikkert, idet han også henviste til erfaringerne fra en tidligere tilværelse inden for de faglige organisationer. Hvis den højtærede minister vil modtage et godt råd — jeg er dog ikke sikker på, at den højtærede minister vil gøre det — vil jeg bede ministeren tænke tilbage på de synspunkter, han dengang gjorde gældende.

Vi må i hvert fald protestere mod den form, der her anvendes. Det er et tilbageskridt, der er sket, i stedet for et fremskridt.

Carl P. Jensen: Jeg vil gerne på mit partis vegne takke den højtærede minister for offentlige arbejder for den saglige — og jeg synes også vel underbyggede — redegørelse, vi har fået i forbindelse med den debat, der har været ført i visse kredse om, jeg kan vel sige: maskiner kontra manuelt arbejde. Ministerens redegørelse har, forekommer det mig, trods den voldsomme tekniske udvikling inden for en række områder placeret hensynet til det levende menneske i forgrunden, og det kan vi kun være tilfredse med. Egentlig burde man vel nok have tillagt det ærede medlem hr. Poul Sørensen de ædleste motiver til at stille sit spørgsmål, netop fordi han har givet ministeren lejlighed til at understrege dette, men jeg beklager, at jeg i reglen er lidt forbeholden, når det drejer sig om det ærede medlems interesse og bekymring, som han sagde,

for arbejdsmarkedet i almindelighed og arbejderne i særdeleshed, simpelt hen fordi jeg har visse bitre erfaringer i så henseende, erfaringer, der viser, at hos det ærede medlem er teori ét, men praksis noget helt andet. Det ærede medlem har selv engang været arbejds- og socialminister, og alene af den grund burde han have kendskab til de sociale og de menneskelige hensyn, der, således som den højtærede minister gav udtryk for det i sin redegørelse, har været tungtvejende argumenter i den vurdering, der er foretaget i hvert enkelt tilfælde, hvor det drejer sig om at skabe mest mulig beskæftigelse for de bevilgede midler. Efter min opfattelse har denne vurdering navnlig været bragt i anvendelse inden for de geografisk bestemte områder i landet, hvor man — og det gælder navnlig landkommunerne — ikke har været tilstrækkelig forudseende med hensyn til at have beredskabsarbejder for hånden til imødegåelse af en lokal arbejdsløshed i de perioder, hvor landbruget ikke har anvendelse for arbejdskraften.

Jeg tillader mig at tro, at der er adskillige sogneråd rundt om i landet, der i dag må erkende dette og derfor ikke deler den opfattelse af ministerens dispositioner, som visse dele af pressen har givet udtryk for. Måske tager jeg fejl, men når det konservative folkeparti ikke, som vi så ofte har set det, har haft partiet venstre med her, i hvert fald ikke i sin henstilling om en redegørelse for sagen, kan det tænkes, at man langt ind i sogneråd, hvor venstre har flertal, ser med en vis sympati på bestræbelserne for at fremskaffe arbejde fremfor arbejdsløshed, selv om der må fires lidt på nogle principper. Her er nemlig tale om ganske ekstraordinære foranstaltninger; det fremgik klart af ministerens redegørelse. Derfor gjorde det også et forstemmende indtryk, at det ærede medlem hr. Poul Sørensen ikke kunne erkende, at det var netop det, der var tilfældet. Jeg tænker her på en bemærkning, det ærede medlem gjorde i onsdags, da han bl. a. udtalte (Folketingstidende 1957-58, sp. 595):

„Det er ret ejendommeligt, at man på denne måde skruer tiden tilbage; det er noget, som vi fra vor side ikke rigtig forstår.“